

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO NUTARTIS (antroji kolegija)

2021 m. kovo 5 d.*

„Ieškinys dėl panaikinimo – Energetika – Transeuropinė energetikos infrastruktūra – Reglamentas (ES) Nr. 347/2013 – Komisijai deleguotas įgaliojimas – SESV 290 straipsnis – Deleguotasis aktas, kuriuo iš dalies pakeičiamas Sąjungos bendro intereso projektų sąrašas – Akto pobūdis laikotarpiu, per kurį Parlamentas ir Taryba gali pareikšti prieštaravimus – Aktas, dėl kurio negalima pareikšti ieškinio – Akivaizdus nepriimtinumas“

Byloje T-885/19

Aquind Ltd, įsteigta Volsende (Jungtinė Karalystė),

Aquind Energy Sàrl, įsteigta Liuksemburge (Liuksemburgas),

Aquind SAS, įsteigta Ruane (Prancūzija),

atstovaujamos *solicitors* S. Goldberg, C. Davis, J. Bille ir *avocat* E. White,

ieškovės,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą O. Beynet, Y. Marinova ir M. B. De Meester,

atsakovę,

palaikomą

Vokietijos Federacinės Respublikos, atstovaujamos J. Möller, D. Klebs, S. Heimerl ir S. Costanzo,

taip pat

Ispanijos Karalystės, atstovaujamos M. J. Ruiz Sánchez

ir

Prancūzijos Respublikos, atstovaujamos A.-L. Desjonquères, C. Mosser ir A. Daniel,

įstojusių į bylą šalių,

dėl SESV 263 straipsniu grindžiamo prašymo panaikinti 2019 m. spalio 31 d. Komisijos deleguotąjį reglamentą (ES) 2020/389, kuriuo, sudarant Sąjungos bendro intereso projektų sąrašą, iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 347/2013 (OL L 74, 2020, p. 1),

* Proceso kalba: anglų.

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija),

kuriį sudaro kolegijos pirmininkė V. Tomljenović, teisėjai P. Škvařilová-Pelzl ir I. Nõmm (pranešėjas),
kancleris W. E. Coulon,

priima šią

Nutartį

Faktinės bylos aplinkybės

- 1 Ieškovės *Aquind Ltd*, *Aquind Energy Sàrl* ir *Aquind SAS* yra Jungtinės Karalystės ir Prancūzijos elektros energijos perdavimo tinklų jungties projekto (toliau – *Aquind* jungties projektas) vykdytojos.
- 2 *Aquind* jungties projektas buvo įtrauktas į Europos Sąjungos bendro intereso projektų sąrašą 2017 m. lapkričio 23 d. Komisijos deleguotuoju reglamentu (ES) 2018/540, kuriuo iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 347/2013 dėl Sąjungos bendrų interesų projektų sąrašo (OL L 90, 2018, p. 38), ir dėl to pripažintas pagrindiniu infrastruktūros, reikalingos vidaus energetikos rinkai sukurti, projektu.
- 3 Kadangi šis Sąjungos bendro intereso projektų sąrašas turi būti sudaromas kas dvejus metus, Deleguotuoju reglamentu 2018/540 nustatytas sąrašas pakeistas sąrašu, nustatytu 2019 m. spalio 31 d. Komisijos deleguotuoju reglamentu (ES) 2020/389, kuriuo, sudarant Sąjungos bendro intereso projektų sąrašą, iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 347/2013 (OL L 74, 2020, p. 1; toliau – ginčijamas reglamentas). Ginčijamo reglamento priede pateiktame sąraše *Aquind* jungties projektas įrašytas į projektų, kurie nebepriskiriami prie Sąjungos bendro intereso projektų, sąrašą.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 4 2019 m. gruodžio 25 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo ieškovių ieškinį su prašymu panaikinti ginčijamą reglamentą.
- 5 2020 m. kovo 26 d. Europos Komisija Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikė atsiliepimą į ieškinį.
- 6 Raštais, kuriuos Bendrojo Teismo kanceliarija gavo atitinkamai 2020 m. balandžio 1 d., 8 d. ir 17 d., Vokietijos Federacinė Respublika, Ispanijos Karalystė ir Prancūzijos Respublika paprašė leisti įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų.
- 7 2020 m. birželio 12 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo ieškovių dubliką.
- 8 2020 m. rugpjūčio 3 d. nutartimis Bendrojo Teismo antrosios kolegijos pirmininkas leido atitinkamai Vokietijos Federacinei Respublikai, Ispanijos Karalystei ir Prancūzijos Respublikai įstoti į bylą.
- 9 2020 m. rugpjūčio 31 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo Komisijos tripliką.
- 10 2020 m. rugsėjo 11 d., 16 ir 17 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo atitinkamai Vokietijos Federacinės Respublikos, Ispanijos Karalystės ir Prancūzijos Respublikos įstojimo į bylą paaiškinimus.

- 11 Ieškovės Bendrojo Teismo prašo:
- panaikinti ginčijamą reglamentą tiek, kiek juo *Aquind* jungties projektas išbrauktas iš Sąjungos bendro intereso projektų sąrašo,
 - nepatenkinus šio reikalavimo, panaikinti visą ginčijamą reglamentą ir
 - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
- 12 Komisija ir Ispanijos Karalystė Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį,
 - priteisti iš ieškovių bylinėjimosi išlaidas.
- 13 Vokietijos Federacinė Respublika ir Prancūzijos Respublika Bendrojo Teismo prašo atmesti ieškinį.

Dėl teisės

- 14 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 126 straipsnį tuo atveju, kai ieškinys yra akivaizdžiai nepriimtinas, teisėjo pranešėjo siūlymu Bendrasis Teismas gali bet kada nuspręsti priimti sprendimą motyvuota nutartimi ir netęsti proceso.
- 15 Nagrinėjamu atveju Bendrasis Teismas mano, kad bylos medžiagoje yra pakankamai informacijos, todėl nusprendžia priimti sprendimą ir netęsti proceso.
- 16 Pirmiausia reikia priminti, kad šiuo klausimu Komisija, palaikoma Prancūzijos Respublikos, formaliai nepateikdama nepriimtinumą grindžiamo prieštaravimo, atsiliepime į ieškinį išreiškė abejonių dėl ieškinio dėl ginčijamo reglamento priimtumo. Iš tiesų ji pažymėjo, kad ieškovės ieškinį pateikė per anksti, nes tuo momentu, kai jos pateikė savo ieškinį, ginčijamas reglamentas dar nebuvo įsigaliojęs, kad dėl jo buvo pradėta 2013 m. balandžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 347/2013 dėl transeuropinės energetikos infrastruktūros gairių, kuriuo panaikinamas Sprendimas Nr. 1364/2006/EB ir kuriuo iš dalies keičiami reglamentai (EB) Nr. 713/2009, (EB) Nr. 714/2009 ir (EB) Nr. 715/2009 (OL L 115, 2013, p. 39), numatyta prieštaravimų procedūra ir kad dėl to ginčijamas reglamentas nebuvo galutinis aktas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį.
- 17 Dublike ieškovės tvirtina, kad jų ieškinys yra priimtinas ir ginčija Komisijos argumentus šiuo klausimu. Visų pirma jos pažymi, kad Komisija ginčijamą reglamentą priėmė 2019 m. spalio 31 d. ir kad nors Oficialiajame leidinyje jis buvo paskelbtas tik 2020 m. kovo 11 d., jis jau buvo prieinamas Komisijos interneto svetainėje. Be to, jos teigia, kad jurisprudencijoje akto įsigaliojimo data nėra reikšminga nustatant, ar priemonės yra parengiamasis aktas, ar galutinė institucijos pozicija. Šiuo klausimu jos priduria, kad ginčijamas reglamentas yra galutinė Komisijos pozicija ir kad nebuvo priimtas joks kitas teisės aktas, dėl kurio būtų galima pareikšti ieškinį dėl panaikinimo. Be to, jos tvirtina, kad vykstant prieštaravimų procedūrai Europos Parlamentas ar Europos Sąjungos Taryba neturėjo galimybės priimti iš dalies pakeisto akto, o galėjo sutrukdyti tik įsigaliojimą ginčijamam reglamentui. Jos patikslina, kad jei Taryba arba Parlamentas būtų prieštaravę ginčijamo reglamento įsigaliojimui, Komisija būtų galėjusi panaikinti savo aktą ir priimti naują sprendimą. Galiausiai ginčijamo reglamento galutinį pobūdį taip pat patvirtina aplinkybė, kad pasibaigus prieštaravimų pateikimo terminui Komisija nepriėmė jokio kito teisės akto ir kad ginčijamo reglamento data išlieka 2019 m. spalio 31 d.

- 18 Pagal suformuotą jurisprudenciją aktais ar sprendimais, dėl kurių galima pareikšti ieškinį dėl panaikinimo pagal SESV 263 straipsnį, laikomos priemonės, sukeliančios privalomų teisinių padarinių, kurie gali turėti įtakos ieškovo interesams ir aiškiai pakeisti jo teisinę padėtį (šiuo klausimu žr. 1981 m. lapkričio 11 d. Sprendimo *IBM / Komisija*, 60/81, EU:C:1981:264, 9 punktą ir 1998 m. liepos 16 d. Sprendimo *Regione Toscana / Komisija*, T-81/97, EU:T:1998:180, 21 punktą).
- 19 Kai kalbama apie aktus ar sprendimus, kurie priimami keliais etapais, ypač tuos, kurie priimami užbaigiant vidaus procedūrą, pažymėtina, kad tik priemonės, galutinai išreiškiančios institucijos poziciją šios procedūros pabaigoje, o ne tarpinės priemonės, kuriomis siekiama paruošti galutinį sprendimą, laikytinos aktais, dėl kurių galima pareikšti ieškinį (1981 m. lapkričio 11 d. Sprendimo *IBM / Komisija*, 60/81, EU:C:1981:264, 10 punktas ir 1990 m. liepos 10 d. Sprendimo *Automec / Komisija*, T-64/89, EU:T:1990:42, 42 punktas).
- 20 Reikia taip pat priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją nagrinėjant ieškinį dėl panaikinimo pagal SESV 263 straipsnį, ieškinio priimtumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į ieškinio pareiškimo momentu buvusią situaciją (2013 m. spalio 24 d. Sprendimo *Deutsche Post / Komisija*, C-77/12 P, neskelbto Rink., EU:C:2013:695, 65 punktas; 2014 m. rugsėjo 9 d. Sprendimo *Hansestadt Lübeck / Komisija*, T-461/12, EU:T:2014:758, 22 punktas (neskelbtas) ir 2018 m. spalio 25 d. Sprendimo *KF / CSUE*, T-286/15, EU:T:2018:718, 164 punktas).
- 21 Be to, SESV 263 straipsnio šeštos pastraipos, kurioje nurodyti formalumai, susiję su pranešimu arba paskelbimu, nuo kurio pradedamas skaičiuoti ieškinio dėl panaikinimo pareiškimo terminas, nuostatos netrukdo ieškovui pareikšti Sąjungos teisme ieškinio, kai tik ginčijamas aktas priimamas, nelaukiant pranešimo apie jį arba jo paskelbimo. Iš tiesų šiame straipsnyje nenurodyta, kad tokio ieškinio pareiškimas siejamas su šio akto paskelbimu arba pranešimu apie jį. Siekiant atitinkamiems asmenims suteikti pakankamai laiko susipažinus su visa informacija užginčyti paskelbtą Sąjungos aktą, ieškinio dėl tokio akto pareiškimo terminas pradedamas skaičiuoti tik nuo jo paskelbimo, kaip numatyta minėto SESV 263 straipsnio šeštoje pastraipoje. Be to, ieškinio dėl Sąjungos akto pareiškimas iki to akto paskelbimo, kai tik šis aktas priimamas, visiškai nekenkia ieškinio pareiškimo termino tikslui – užtikrinti teisinį saugumą ir išvengti nesibaigiančio teisinių padarinių sukeliančių Sąjungos aktų ginčijimo. Todėl, nors paskelbus aktą pradedamas skaičiuoti ieškinio pareiškimo terminas, kuriam pasibaigus šis aktas tampa neskundžiamas, šis paskelbimas nėra teisės pareikšti ieškinį dėl aptariamo akto atsiradimo sąlyga (šiuo klausimu žr. 2013 m. rugsėjo 26 d. Sprendimo, *PPG ir SNF / ECHA*, C-626/11 P, EU:C:2013:595, 35–39 punktus). Vis dėlto reikia pažymėti, kad galimybė pareikšti ieškinį iki ginčijamo akto paskelbimo gali būti numatoma tik su sąlyga, kad, kaip priminta šios nutarties 18 punkte, nagrinėjamas aktas sukelia privalomų teisinių padarinių, galinčių turėti įtakos ieškovo interesams.
- 22 Atsižvelgiant būtent į šią jurisprudenciją reikia išnagrinėti, ar ginčijamas reglamentas yra aktas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį, ir atitinkamai – ar ieškinys yra priimtinas.
- 23 Pirma, reikia priminti, kad Komisija ginčijamą reglamentą priėmė naudodamasi deleguotu įgaliojimu, kurį teisės aktų leidėjas jai suteikė pagal SESV 290 straipsnį. SESV 290 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad teisėkūros procedūra priimtas aktas gali deleguoti Komisijai įgaliojimus priimti visuotinai taikomus ne teisėkūros procedūra priimamus aktus, papildančius ar iš dalies keičiančius neesmines teisėkūros procedūra priimto akto nuostatas. Toje pačioje nuostatoje priduriama, kad įgaliojimų delegavimo tikslai, turinys, taikymo sritis ir trukmė aiškiai apibrėžiami teisėkūros procedūra priimtuose aktuose. SESV 290 straipsnio 2 dalyje patikslinama, kad teisėkūros procedūra priimtuose aktuose aiškiai nustatomos delegavimo sąlygos: pirma, Europos Parlamentas arba Taryba gali nuspręsti atšaukti delegavimą ir, antra, deleguotasis teisės aktas gali įsigalioti tik tada, jei per teisėkūros procedūra priimto akto nustatytą laikotarpį Europos Parlamentas arba Taryba nepareiškia prieštaravimų.

- 24 Antra, reikia priminti, kad Reglamentu Nr. 347/2013 teisės aktų leidėjas delegavo Komisijai įgaliojimą priimti ir persvarstyti Sąjungos bendro intereso projektų, susijusių su strategine transeuropine energetikos infrastruktūra, sąrašą.
- 25 Pagal Reglamento Nr. 347/2013 3 straipsnio 3 dalį ir 4 dalies antrą pastraipą šį sąrašą Komisija sudaro remdamasi regioninių grupių sprendimus priimančių organų, kuriuos sudaro valstybės narės ir Komisija, patvirtintais regioniniais sąrašais, atsižvelgiant į kiekvieno projekto indėlį įgyvendinant energetikos infrastruktūros prioritetinius koridorius ir sritis, taip pat šių projektų atitiktį bendro intereso projektams taikomiems kriterijams.
- 26 Pagal Reglamento Nr. 347/2013 16 straipsnio 4 dalį, kai tik Komisija priima deleguotąjį aktą, apie tai ji tuo pačiu metu praneša Parlamentui ir Tarybai. To paties reglamento 16 straipsnio 5 dalyje numatyta, kad deleguotasis aktas įsigalioja tik tuomet, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo apie jį Parlamentui ir Tarybai dienos nei Parlamentas, nei Taryba nepareišė prieštaravimų arba jeigu iki to laikotarpio pabaigos tiek Parlamentas, tiek Taryba pranešė Komisijai, kad jie nepareikš prieštaravimų. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva tas laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiams.
- 27 Trečia, reikia konstatuoti, kad nagrinėjamu atveju etapas, per kurį Parlamentas ir Taryba galėjo pareikšti prieštaravimus dėl ginčijamo reglamento, turėjo baigtis 2019 m. gruodžio 31 d. Šis etapas buvo pratęstas dviem mėnesiams, t. y. iki 2020 m. vasario 29 d. Per šiuos keturis mėnesius Parlamentas ir Taryba nepateikė jokio prieštaravimo. Taigi ginčijamas reglamentas buvo paskelbtas Oficialiajame leidinyje 2020 m. kovo 11 d. ir įsigaliojo dvidešimtą dieną po jo paskelbimo.
- 28 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ieškinio dėl panaikinimo pareiškimo momentu, t. y. 2019 m. gruodžio 25 d., prieštaravimų etapas, per kurį Parlamentas ar Taryba galėjo prieštarauti ginčijamo reglamento įsigaliojimui, nebuvo pasibaigęs.
- 29 Svarbu pažymėti, kad SESV 290 straipsnyje įtvirtinta įgaliojimų delegavimo tvarka turi būti vertinama kaip visuma. SESV 290 straipsnio 2 dalyje numatyta galimybė įgaliojimo priimti visuotinai taikomus ne teisėkūros procedūra priimamus aktus delegavimą sieti su sąlyga, kad „prieštaravimų etapas“ turi būti įveiktas per teisėkūros procedūra priimtame akte nustatytą terminą. Taigi šis įveikimas neatsiejamas nuo tinkamo įgaliojimų delegavimo įgyvendinimo.
- 30 Reglamente Nr. 347/2013 teisės aktų leidėjas pasinaudojo SESV 290 straipsnio 2 dalyje numatyta galimybe Komisijos įgaliojimų delegavimą sieti su sąlyga, kad turi būti baigtas prieštaravimų etapas. Taigi tam, kad Komisija galėtų pagal šį reglamentą priimti deleguotąjį aktą, sukeltą privalomų teisinių pasekmių, būtina atlikti visą procedūrą, užtikrinančią tinkamą įgaliojimų delegavimą, taigi ir įvykdyti šiame reglamente numatytą sąlygą.
- 31 Kitaip tariant, tai reiškia, kad Komisija gali priimti deleguotąjį aktą, kuris yra teisės sistemos dalis ir dėl to sukelia privalomų teisinių pasekmių, tik jei įvykdo Reglamente Nr. 347/2013 numatytą sąlygą, o atitinkamai „prieštaravimų etapas“ dėl priimamo akto yra ne ilgesnis kaip keturi mėnesiai“.
- 32 Kaip buvo pažymėta šios nutarties 27 ir 28 punktuose, ieškinio dėl panaikinimo pareiškimo momentu nebuvo įvykdyta Reglamento Nr. 347/2013 16 straipsnio 5 dalyje numatyta sąlyga. Tuo remiantis darytina išvada, kad 2019 m. spalio 31 d. Komisijos priimtas aktas negalėjo būti laikomas galutiniu 2019 m. gruodžio 25 d. ir negalėjo būti laikomas aktu, sukeliančiu privalomų teisinių padarinių, galinčių tą pačią dieną daryti įtaką ieškovių interesams.
- 33 Tai reiškia, kad 2019 m. gruodžio 25 d. ginčijamas reglamentas nebuvo aktas, dėl kurio galima pareikšti ieškinį.

- 34 Šiomis aplinkybėmis, pirma, reikia pažymėti, kad ieškinio dėl panaikinimo, pareikšto dėl ginčijamo reglamento, nagrinėjimas iš esmės reikalautų, kad Bendrasis Teismas pateiktų vertinimą dėl klausimų, dėl kurių Parlamentas ir Taryba dar neturėjo progos pareikšti savo nuomonės, ir dėl to galėtų būti paankstintas nagrinėjimas iš esmės ir supainiotos skirtingos administracinės ir teisminės procedūrų stadijos. Taigi tokio ieškinio priėmimas būtų nesuderinamas su kompetencijų paskirstymo tarp Sąjungos institucijų, kaip antai Parlamento ir Tarybos, viena vertus, ir Sąjungos teismo, kita vertus, sistemomis, taip pat su gero teisingumo administravimo ir administracinės procedūros tinkamos eigos reikalavimais (šiuo klausimu žr. 1981 m. lapkričio 11 d. Sprendimo *IBM / Komisija*, 60/81, EU:C:1981:264, 20 punktą ir 2011 m. spalio 13 d. Sprendimo *Deutsche Post ir Vokietija / Komisija* C-463/10 P ir C-475/10 P, EU:C:2011:656, 51 punktą).
- 35 Antra, reikia atmesti ieškovių argumentą, kad ginčijamas reglamentas galiausiai nebuvo iš dalies pakeistas per prieštaravimų etapą Parlamente ir Taryboje. Iš tiesų tai, kad pradinis aktas, t. y. ginčijamas reglamentas, nebuvo pakeistas, nekeičia jo pobūdžio. Vadinasi, pakeitimų nebuvimas neleidžia Bendrajam Teismui nuspręsti, kad ginčijamas reglamentas – aktas, kuris, atsižvelgiant į šio sprendimo 20 punkte primintą jurisprudenciją, yra vienintelis, kurį Sąjungos teismas gali nagrinėti, kai pareiškiamas ieškinys dėl panaikinimo, – yra galutinis aktas, priimtas ir įsigaliojęs teisėkūros procedūros, taikant SESV 290 straipsnį nustatytos Reglamento Nr. 347/2013 16 straipsnio 5 dalyje, pabaigoje.
- 36 Dėl šių motyvų taip pat būtų dirbtina ir teisiškai klaidinga manyti, kad ginčijamas reglamentas sukėlė privalomų teisinių padarinių nuo pat jo priėmimo, t. y. 2019 m. spalio 31 d., ir kad tie padariniai galėjo būti sustabdyti Parlamentui ar Tarybai pareiškus prieštaravimus.
- 37 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad ginčijamas reglamentas nėra galutinis aktas, sukeltis privalomų teisinių padarinių, galinčių turėti įtakos ieškovių interesams. Vadinasi, ieškinys turi būti atmestas kaip akivaizdžiai nepriimtinas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 38 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovės pralaimėjo bylą, jos padengia savo ir Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas, įskaitant susijusias su laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūra, pagal šios pateiktus reikalavimus.
- 39 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį į bylą įstojusios valstybės narės padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Tuo remiantis darytina išvada, kad Vokietijos Federacinė Respublika, Ispanijos Karalystė ir Prancūzijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (antroji kolegija)

nutaria:

1. Atmesti ieškinį kaip akivaizdžiai nepriimtina.

2. *Aquind Ltd*, *Aquind Energy Sàrl* ir *Aquind SAS* padengia savo ir Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas, įskaitant susijusias su laikinųjų apsaugos priemonių taikymo procedūra.

3. Vokietijos Federacinė Respublika, Ispanijos Karalystė ir Prancūzijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Priimta 2021 m. kovo 5 d. Liuksemburge.

Kancleris
E. Coulon

Pirmininkas
Tomljenović